

عنوان مقاله:

بررسی منابع آلاینده حوضه آبریز رودخانه های کارون و دز در جلگه خوزستان

محل انتشار:

دهمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نادری حسینی زارع - مدیر امور آزمایشگاه های منابع آب و خاک و رسوب سازمان آب و برق خوزستان

هوشنگ حسونی زاده - معاون مطالعات پایه منابع آب سازمان آب و برق خوزستان

منا گلابی - عضو هیات علمی دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران اهواز

نوشین شاهین زاده - دانشجوی دکترا و کارشناسان مطالعات پایه منابع آب سازمان آب و برق خوزستان

خلاصه مقاله:

وجود منابع آب و خاک مناسب در حوضه کارون بزرگ و عرصه گسترده و بالقوه منابع طبیعی، شرایط اقلیمی مساعد و همچنین منابع سرشار نفت و گاز باعث توسعه روزافزون کشاورزی، صنعت، آبیاری پروری به همراه رشد جمعیت و شهرنشینی در حاشیه رودخانه های کارون و دز در استان خوزستان گردیده است. این موضوع بروز مشکلات متنوعی در اکثر جنبه های زیست محیطی شامل تاثیر بر منابع پذیرنده خاک و آب، افزایش آلودگی ها، و کاهش توان طبیعی محیط زیست در این حوضه ها را فراهم نموده است. بنابراین این پژوهش با هدف شناسایی و بررسی وضعیت کمی، کیفی و تعیین بار آلودگی منابع آلاینده حوضه آبریز کارون بزرگ انجام شد. بر این اساس، نمونه برداری و همزمان دبی سنجی در چهار نوبت و در طی چهار فصل در سال های 92-93 از 24 منبع ورود زهکش های کشاورزی به رودخانه های کارون و دز، 9 منبع محل ورود پساب های صنعتی و 38 محل تخلیه فاضلاب های شهری در مسیر رودخانه انجام شد. نمونه ها به آزمایشگاه منتقل و پس از آماده سازی ویژگی های کیفی و آلودگی نظیر، COD, PO₄, EC, pH, TSS, NH₃, NO₃, DO, BOD، کاتیون ها و آنیون ها اندازه گیری شد. نتایج نشان داد بیشترین تخریب کیفیت منابع آب و خاک حوضه کارون در دشت خوزستان از نظر شوری و افزایش بار آلودگی نمک های محلول (TDS) از ناحیه فعالیت های کشاورزی می باشد. زهکش های کشاورزی با حجمی معادل 2375 میلیون متر مکعب در سال و با بار آلودگی معادل 11862 تن در روز نمک، بیشترین سهم را در بین منابع آلاینده به خود اختصاص می دهند. رودخانه دز در منطقه هفت تپه با پذیرش 285 تن در روز بار آلودگی مواد آلی بر مبنای اکسیژن مورد نیاز شیمیایی (COD) توسط مجتمع های کشت و صنعت نیشکر و صنایع جانبی نظیر کارخانجات کاغذپارس و حریر به لحاظ خود پالایی طبیعی از بازه های حساس و آسیب پذیر به حساب می آید. همچنین براساس نتایج حاصله، شهر اهواز با ورود مستقیم فاضلاب های شهری به میزان 400 هزار متر مکعب در شبانه روز به رودخانه کاون در مدخل شهر تا انتهای جنوبی به عنوان یکی از کانون های عمده بار آلودگی مواد آلی بر مبنای اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیایی (BOD) و بار آلودگی میکروبی و آمونیاکی مشخص گردید.

کلمات کلیدی:

رودخانه های کارون دز، منابع آلاینده، بار آلودگی، منابع آب و خاک، جلگه خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/677200>

